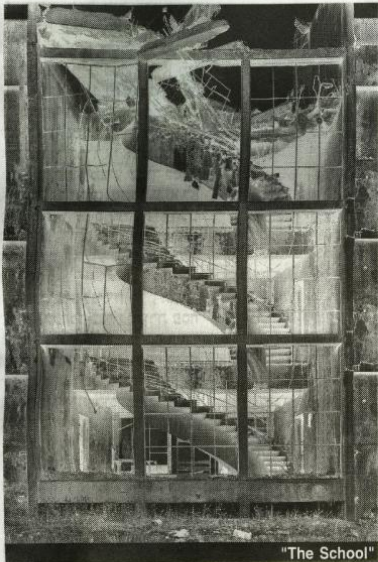

טורף דימויים

בתצלומיו של אוהד מטלון אין דמויות אנושיות, והוא לוקח את הצופים למסע מתעתע ומעורר ספקות

"The School"

"Degrees"

"An Unseen Land or it is All Gone in Reality"

התערוכה היא הרהור על תקוות, חלומות ואשלייות של הדימוי הצילומי, בעיקר בשלב שבו טרם הוטמע לחלוטין כעוד מדיה אמנותית ועדיין נתפש במעגלים רחבים כדובר "אמת"

חיווי למה שנראה דרך חזירי הצצה בעבודה "הווי נתון" של מסל דר שאן (שנעשה בשנים 1946-1966) ובו נוף שעשוי ציוד וצילום. מטלון בוחן כאן את המריה שבה הוא עו סק, משחק עם מראה ישן-חדש של שחור-לבן והקרנה וחזור לדבר על קסם הצילום, על המודעות לכך שהוא נתון לחסרי האור. וכשהאור יעלה, הכל ייעלם.

אוהד מטלון - "צפון אמיתי" דרום בהירה" גלריה קונסטמפורי בי גולקודה בתל אביב (הרצל 117). שעות פתיחה: יום ראשון, 19:00-16:00; יום שני-חמישי, 21:00-10:00; יום שישי, 14:00-11:00; שבת, 14:00-עד 17 באפריל

עיצב דימוי חזר שלהן בשכבות זו על זו, המוסטות כך שנוצר סיבוב כשל בורג. הדימוי מזכיר פיסול של ברנקהוי, כמו קטע מעמוד איך-סופי אפשרי. מטלון תר אחר אפשרויות להנכיח את הממד המ"טאפיסי של הקיום. כהיגד כולל, התערוכה היא הרהור על תקוות, חלומות ואש" ליות של הדימוי הצילומי, בעיקר בשלב שבו טרם הוטמע לחלוטין כעוד מדיה אמנותית, בשלב שבו עדיין נתפש במעגלים רחבים כדובר "אמת". מטלון קורא לאחת העבודות שלו "Preseeing" (קדם ראייה) וגם כותב בתוכה את המלה, כמי שקורא לצופה שלו להיות מודע לשלבי הראייה. בעבודות אחרות כמו "Not a Clue" יש משום

והיחרת בוחרון ולהיות בהיר. מטלון מציע מסע הפוך, כלומר לוקח את צופיו למקום של תע" תוע, כפילות ובעיקר ספק. העבודה "The School" היא אחת היפות בתערוכה. מטלון הכ" פיל דימוי של מדרגות מתפתלות, שהיו פעם מלכותיות ובארוקיות וכעת הן מצבה בבניין רפאים שמי" טלון מעצב. מבט הצופה משוטט בעבודה כמו מחפש אחיזה בחלקה המרכזי המחולק לגריר של מסג" רות חלונות, אך מוצא עוד ועוד סימני הרס, התמוטטות וניתוח. החיפוש אחרי סיבה לאופטימיות בים השברים מעלה חרס. אין דמויות אנושיות בעוב" דותיו של מטלון. שאריות וע" דויות קיום מופיעות בכל עבודה

"צפון אמיתי. דרום בהירה", תערוכת היחיד של אוהד מטלון, מרשימה בעבור דות המוצגות בה וגם כהתכוונות האינטלקטואלית. מטלון, שמי" ציג זה כעשור בתדירות גבוהה, מראה בה כיוון עשייה שהופך אותו ליוצא דופן בשדה האמנות המשי" ממת בצילום בארץ. באופן מע" ניין, העבודות מוכיחות דווקא את העבודות של פלג דישון, אמן צעיר שסיים את המדרשה לאמנות בבית ברל לפני שנה והיה אחד הבודדים היחידים שבלטו שם לטובה. דישון, שהציג מאו"ב"סטארט ארט" ביפו, יצר עבודות שהיו הגדלה של מגד" רות נייר שנסרקו בסורק והוצגו על מסכים העומדים בחלל.

יש בעבודות של מטלון, כר" לן כשחור-לבן, טון מרור היטב של דרמה. מטלון מתייחס לרוחב יריעה בלתי שכיח של תקדימים אסתטיים ורעיוניים רחבים - החל בויכרון הפרויקטים הגדולים של בני הזוג הילדה וברנרד בכר הגר" מנים ועד לתצלומי הנפים האמ" ריקאיים של רוברט פרנק ועבודות הריוגרפיה של מאן ריי משנות ה-20 וה-30. האוכר של ריי עולה על הרעת בראש וראשונה מפני שמטלון בוחן את המדיום שלו, את הצילום כחומר, ובתערוכה הנוכחית כל העבודות הן תמונות טילס המוקרנות על מסכים בג" דלים משתנים. אופן ההצגה הוא, בגלריה מוחשית עם הריצוד הרק" שיש בהקנה, מזכיר הקרנת קול" גוע ובעיקר יוצר את המתח המרומז של משווע שערמור לזון, עומד להשי" תנות, עומד להיחפץ לפעולה בזמן - אך נשאר קפוא.

בבסיס הדימויים, שעברו עי" בורים רבים, עומדים דימויים שצולמו מסביב לעולם, בעיקר בגרמניה, אוסטרליה, טיוואן, יר" דן וישראל. כל המקומות הללו נחפכים לאחד, חסר זהות או שפה מקומית (מעט הכתוב המופיע הוא באנגלית) - אוטופיה או דיס" טופיה של גלובליזציה והתכה של היסטוריה, מפגש סגנוני בין מתנה הריכוז מאוטהאוזן לארמון

המלך חוסיין, בין בית ספר לבין נוף שכותרתו "מבחינא". מבחינה מסיימת, הצילום של מטלון הוא הציווי ביותר שיכול להיות. ניכר שמטלון ברק את הטכני" קה שיצר וגם התאהב בה. עבודות אחרות כמו "An Unseen Land or it is All Gone in Reality" הן קולאז' רב שכבתי של נוף ואובייקטים (במקרה זה, בולט מגב" רצפה), שיוצר הרגשה חזקה של שיבוש. מטלון טורף יחד דימויים, מרבד ומסוה ומגיש לצופים מה שנתאה ברקע הראשון כדימוי שמי" רני למדי של נוף משתקף במקוה מים. הוא דורש מצופיו להתבט" נן בעבודות ולא להסתפק במבט" חטוף, אף שהקרנה יוצרת הקשר דווקא למה שקליט. פשוט מכון